

Sygn. akt V GC 835/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2016 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

A. O.

przeciwko:

(...) S. A. w S.

o zapłatę 5,69 zł

oddala powództwo.

Sygnatura akt: V GC 835/15

UZASADNIENIE

A. O., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. (...) z/s w U., pozwem z dnia 14 sierpnia 2015r. domagał się od (...) S.A. w S. zapłaty kwoty 1300 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczoną od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Uzasadniając roszczenie powód podał, że K. W. umową z dnia 14 lutego 2015r. przeniósł na niego swoją wierzytelność względem ubezpieczyciela sprawcy szkody. Cedent, jako poszkodowany w wypadku komunikacyjnym z dnia 14 lutego 2015r., w którym uszkodzony został jego pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) (szkoda częściowa), zmuszony był nająć samochód zastępczy na okres 10 dni. Powód, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, w dniu 14 lutego 2015r. wynajął poszkodowanemu samochód zastępczy na czas naprawy, która trwała 10 dni. Czynsz najmu wyniósł 1300 zł, lecz pozwana nie zapłaciła z tego tytułu odszkodowania.

W stosunku do tak określonego roszczenia Sąd wydał w dniu 3 września 2015r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. V GNc 1251/15.

Po wydaniu nakazu zapłaty, lecz przed jego zaskarżeniem przez pozwaną, powód w piśmie złożonym dnia 8 września 2015r. cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do należności głównej w kwocie 1300 zł oraz odsetek ustawowych liczonych od niej po dniu 2 września 2015r. Jednocześnie podtrzymał powództwo co do odsetek ustawowych liczonych od kwoty 1300 zł za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia 2 września 2015r. oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu podał, że pozwana zapłaciła na jego rzecz tytułem odszkodowania kwotę 1300 zł w dniu 2 września 2015r., a więc w trakcie postępowania.

Postanowieniem z dnia 14 września 2015r., wydanym w oparciu o art.332 § 2 k.p.c. w zw. z art.3532 k.p.c., Sąd uchylił nakaz zapłaty i umorzył postępowanie w zakresie, w jakim powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 17 października 2015r. Wskutek tego należało przyjąć w dalszym postępowaniu, że umorzenie nie objęło jedynie orzeczonych w nakazie zapłaty odsetek ustawowych liczonych

od kwoty 1300 zł za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia 2 września 2015r. (ich skapitalizowana wartość to 5,69 zł), jak również kosztów procesu, o których ewentualnie – po złożeniu przez stronę pozwaną sprzeciwu - należało rozstrzygnąć w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art.108 § 1 k.p.c.).

Strona pozwana złożyła w dniu 14 października 2015r. sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym domagała się uchylenia orzeczenia oraz oddalenia powództwa w całości. Wskazała, że w dniu 31 sierpnia 2015r. wydała decyzję, na podstawie której w dniu 1 września 2015r. zapłaciła powodowi całe odszkodowanie z tytułu najmu zastępczego w kwocie 1300 zł. Zapłata nastąpiła na podstawie wezwania z dnia 30 lipca 2015r., doręczonego jej w dniu 10 sierpnia 2015r., a więc z zachowaniem 30-dniowego ustawowego terminu. Tym samym wytoczone przez powoda w dniu 14 sierpnia 2015r. powództwo było przedwczesne. Niezasadne jest zatem również roszczenie powoda o zapłatę odsetek za opóźnienie.

W odpowiedzi powód uzasadniał, że w wezwaniu do zapłaty wskazał pozwanej termin spełnienia świadczenia, który nie został przez nią zachowany. Nadto podał, że termin 30-dniowy, o jakim mowa w art. 817 k.c., winien być liczony od momentu uzyskania informacji o wypadku, a zatem również nie został zachowany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lutego 2015r. należący do K. W. pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu na skutek kolizji drogowej. Ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia (OC posiadaczy pojazdów) udzielało (...) S.A. (którego następcą prawnym jest (...) S.A. w S.).

(Dowód: - okoliczności bezsporne)

Poszkodowany zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 14 lutego 2015r.

Również w dniu 14 lutego 2015r. zlecił naprawę pojazdu w zakładzie naprawczym prowadzonym przez powoda A. O., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. (...) z/s w U.. Naprawa została zakończona w dniu 24 lutego 2015r.

(Dowód: - okoliczności bezsporne)

W okresie naprawy, tj. od 14 do 24 lutego 2015r. poszkodowany najmował od powoda pojazd zastępczy marki F. (...) o nr rej. (...) za kwotę czynszu 130 zł za dobę. W dniu 26 maja 2015r. powód wystawił z tego tytułu poszkodowanemu fakturę Vat na kwotę 1300 zł, oznaczającą termin zapłaty na dzień 9 czerwca 2015r.

(Dowód: - umowa najmu z dnia 14.02.2015r., k.16,

- oświadczenie poszkodowanego, k.17;

- faktura Vat nr (...), k.18)

W dniu 14 lutego 2015r. powód zawarł z poszkodowanym umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem było roszczenie poszkodowanego względem strony pozwanej o zapłatę odszkodowania obejmującego koszty najmu pojazdu zastępczego.

Na podstawie tej umowy powód zgłosił pozwanej pismem z dnia 30 lipca 2015r., doręczonym jej w dniu 10 sierpnia 2015r., swoje roszczenie w kwocie „1300 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi”. Jednocześnie wyznaczył pozwanej 2-dniowy termin zapłaty pod rygorem wytoczenia procesu.

(Dowód: - umowa przelewu wierzytelności z 14.02.2015r., k.19;

- pisma powoda z 30.07.2015r. z dowodem wysłania, k.20-21;

- okoliczności bezsporne)

Powód uzyskał od strony pozwanej odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1300 zł w dniu 1 września 2015r.

(Dowód: - pismo pozwanej z 31.08.2015r., k.43,

- potwierdzenie realizacji przelewu z 1.09.2015r., k.49)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo – które po prawomocności postanowienia o częściowym umorzeniu postępowania podlegało rozpoznaniu jedynie w zakresie odsetek ustawowych liczonych od kwoty 1300 zł za okres od dnia 14 sierpnia 2015r. do dnia 2 września 2015r. – okazało się niezasadne.

W sprawie sporne okazały się jedynie okoliczności dotyczące terminu wymagalności roszczenia o zapłatę odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Podstawą jego zapłaty przez pozwaną była polisa OC sprawcy szkody komunikacyjnej z dnia 14 lutego 2015r. Zatem w sprawie znajdowały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U.2013.392). Zgodnie z art.14 ust.1 i 2 ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Jednak w przypadku, gdyby wyjaśnienie w tym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Jak wynika z okoliczności sprawy, w dniu 14 lutego 2015r. poszkodowany zawiadomił zakład ubezpieczeń o szkodzie polegającej na uszkodzeniu pojazdu, naprawienie której miało polegać na pokryciu przez ubezpieczyciela kosztów naprawy pojazdu. Zatem nie było to zawiadomienie o fakcie poniesienia szkody (straty) w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego, jak również o jej wysokości. Takież zawiadomienie – jak wynika z przeprowadzonych w sprawie dowodów – nastąpiło dopiero w dniu 10 sierpnia 2015r. (wskazana przez pozwaną data doręczenia jej korespondencji z wezwaniem do zapłaty spornej należności, której to daty powód nie zakwestionował, art.230 k.p.c.). Stąd dopiero od dnia 10 sierpnia 2015r. należy w ocenie Sądu liczyć ustawowy termin do wypłaty przez ubezpieczyciela odszkodowania. Długość tego terminu należy określić na 30 dni, gdyż art.14 ust.2 ustawy dotyczy sytuacji, gdy termin 30 dni jest obiektywnie zbyt krótki do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania. Tymczasem w sprawie powód w dniu 10 sierpnia 2015r. dokonał nie tylko zgłoszenia szkody w zakresie kosztów najmu, ale i wezwał ubezpieczyciela do zapłaty z tego tytułu odszkodowania wraz z odsetkami (?) w terminie 2 dni (!), po czym już w dniu 14 sierpnia 2015r. wystąpił z powództwem o zapłatę. Natomiast ubezpieczyciel zapłacił odszkodowanie w dniu 1 września 2015r. (powód nie udowodnił, iż był to 2 września 2015r.), a więc zdecydowanie z zachowaniem 30-dniowego terminu. Zresztą termin 22 dni od zgłoszenia szkody do wypłaty odszkodowania należy określić jako obiektywnie odpowiedni dla oceny przez ubezpieczyciela zasadności zgłoszonego żądania.

Należy też ocenić, że w sprawie w żadnym razie nie znajduje zastosowania wskazywany przez powoda niezwłoczny termin z art.455 k.c., skoro jest on regulowany przepisami ustawy. Zresztą nawet termin niezwłoczny – jak wskazuje orzecznictwo – nie jest terminem dwudniowym.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przywołanych przepisów należało ocenić, że powód wystąpił z powództwem o zapłatę kwoty 1300 zł przedwcześnie, przy czym pozwana zapłaciła odszkodowanie w terminie, nie popadając w opóźnienie. Zatem nie zachodzi podstawa do uwzględnienia powództwa ani w zakresie odsetek za opóźnienie (art.481 k.c.), ani w zakresie żądanych przez powoda kosztów procesu (art.98 § 1 k.p.c.). Jednocześnie na rzecz pozwanej, która wygrała sprawę w całości, nie zasądzono żadnych kosztów procesu, skoro ich ona nie poniosła.

Pozostałe okoliczności sprawy jako niesporne i przyznane przez stronę pozwaną nie były przedmiotem postępowania dowodowego i zostały ustalone zgodnie ze zgodnym stanowiskiem stron – jako takie nie wymagają zatem szczegółowego uzasadnienia (art.229 k.p.c., art.328 § 2 k.p.c.).